

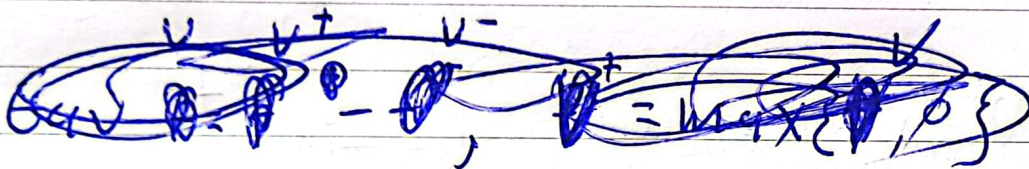
27/03/2024

$(\Omega, \mathcal{F}, \mu)$: χώρος μέτρου

$$f(\omega) = \sum_{i=1}^k a_i \mathbb{I}_{A_i}, \quad a_i \in \mathbb{R} \quad \text{και} \quad A_i \in \mathcal{F}, i=1, \dots, k$$

αυτός
συνάρτησεν

$$\int_{\Omega} f d\mu = \sum_{i=1}^k a_i \mu(A_i)$$

$$\Theta v \quad v = v^+ - v^-, \quad v^+ = \max\{v, 0\} \\ \text{και} \quad v^- = \max\{-v, 0\}$$

Τα παραπάνω ισχύουν αν v θετική συνάρτηση
και εστιασμένη, τότε η παραπάνω τε υποστηρίζει
και ισχύουν και αντίστροφα $\forall (a, T)$
αντιστοίχως, συνεπώς

ΟΡΙΣΜΟΣ Μια άνω συνάρτηση (upper function)
είναι το κατώτερο όριο
(μ-σ.β.) ή (α.κ.δ.) $(\varphi_n)_{n \in \mathbb{N}}$ (θετικών)
~~αυτών~~ συνάρτησεων και είναι
και αύξουσα ή $(\varphi_n)_{n \in \mathbb{N}}$ δηλ. δλ
 $\varphi_{n+1}(\omega) \geq \varphi_n(\omega) \quad \forall \omega \in (\mu-\sigma.β.)$ και το

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_{\Omega} \varphi_n d\mu < +\infty$$

Εάν υπάρχει το ελάχιστο

$\{f_n, \psi_n\} = k_n$ ~~κατασκήνωση~~ \mathcal{D}_g
είναι και αυτή μία ακολουθία από αριθμούς
εκθετικές συνάρτησεις $k_n \uparrow$ και

$$\lim k_n < +\infty$$

Το θεωρήμα που προέκυψε από την k_n
είναι το \ominus κυρίαρχη βέβαιη σύγκλιση.

~~ΘΕΩΡΗΜΑ (κυρίαρχη βέβαιη σύγκλιση)~~
~~Εάν $\{f_n\}$ είναι μία ακολουθία από αριθμούς~~

Το $*$ είναι κοινό και για τις δύο
ακολουθίες.

ΟΡΙΣΜΟΣ Το ολοκλήρωμα $(*)$ μιας f_n
συνάρτησης είναι το όριο

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^1 f_n dx = \int_0^1 f dx$$

ΘΕΩΡΗΜΑ (μονότονη σύγκλιση)

Έστω $\{f_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ ακολουθία από συναρτήσεις η
οποία είναι αύξουσα (p-σ.β.) δηλ
 $f_{n+1}(x) \geq f_n(x)$ και συγκλίνει κατά σημείο
(p-σ.β.) στην f .

Πήρνονται βίγ ακολουθ. αριθμ. που δεν
 συγκλίνουν στην f_n μπορούμε να ~~ε~~ κατα-
 σκευάσουμε βίγ ακολουθ. αυτών που συ-
 γκλίνει στην f .

Το Θ. μας λέει ότι το κατά σημείο όριο
 της ακολουθίας των άνω συναρτήσεων
 είναι ο διεισδυτικός και

$$\int_0^{\infty} f dp = \lim_{n \rightarrow \infty} \int f_n dp$$

Το οποίο ανήκει στην προηγούμενη ορισμό $\exists \forall f_n$

Το Θ κυριαρχία στην σύγκλιση, έχει
 ιδίαι υποθέσει με την μονότονη

ΘΕΩΡΗΜΑ (κυριαρχία στην σύγκλιση)

Έστω ακολουθία άνω συναρτήσεων $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$
 που συγκλίνει κατά σημείο (π.σ.β.) σε βίγ
 $f: \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{R}$ και $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι φραγμένη από
 βίγ $g: \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{R}$ \mathcal{F} -μετρήσιμη.

Τότε το $\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^{\infty} f_n dp = \int_0^{\infty} f dp$.

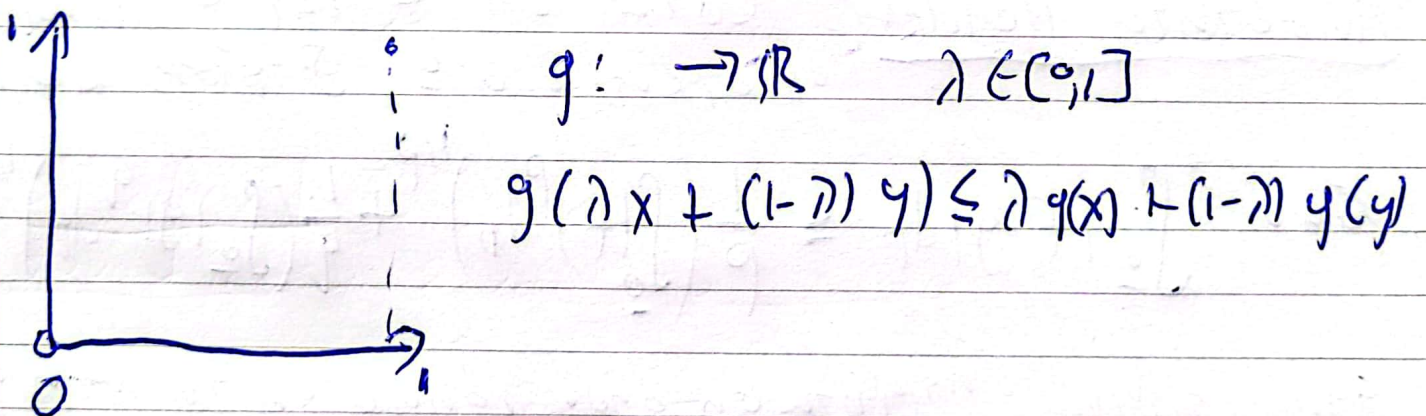
$\mathcal{L}'(\mathbb{Q}, \mathcal{F}, p) = \{ f: \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{R}, \mathcal{F} \text{ μετρήσιμη και } \int_0^{\infty} |f| dp < +\infty \}$

Στις συναρτήσεις ορίζουμε την άθροιση $f+g$ και πολλαπλασιασμό $\lambda \cdot f$.

Το σύνολο συνάρτησεων των πράξεων είναι διανύσιμο χώρο. Αυτό ισχύει και για $L^p(\Omega, \mathcal{F}, \mu)$
 $= \{ f: \Omega \rightarrow \mathbb{R}, \mathcal{F}\text{-μέτρητη} \mid \int_{\Omega} |f|^p d\mu < +\infty \}$

Για να αποδείχθει η συνθήκη ότι $\forall p \geq 1$ ισχύει ότι το σύνολο είναι γραμμικό υπό το νόμο πολλαπλασιασμού

1) αφοσίωση για το αθροισμα και γινόμενο με τι ακοινώνεται με το f, g

Επομένως οι $|x|^p$ για $p \geq 1$

Έστω $f, g: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$, \mathcal{F} -μέτρησιμες και
 $\int_{\Omega} |f|^p d\mu, \int_{\Omega} |g|^p d\mu < +\infty$

Το σύνολο των $f+g$ θα δ.ο. είναι γραμμικό

Είναι βέβαια true, κυρίως γιατί $|f+g|^p = 2^p \cdot |\frac{1}{2}f + \frac{1}{2}g|^p$
 εάν $\lambda = 1/2$ τότε $(1-\lambda) = 1/2$

Επειδή $h(x) = |x|^p$ είναι κυρτή

$$2^p \left(\frac{1}{2} |f|^p + \frac{1}{2} |g|^p \right)$$

$C^\infty(\mathbb{R}, \mathbb{R}) = \{ f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, \mathbb{R} \text{ πεπερασμένη} \}$

αυτοδύναμο γρασπένες και $\inf \{ M > 0 : |x| \leq M \text{ p.s.} \} < +\infty$

Δύο $p, q \in \mathbb{R}$ και $p, q > 1$ και ~~επικοινωνούν~~
 αν $p=1, q=+\infty$
 ονομάζονται συγγραμμικοί αν $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$

Αισθητική Hölder: Έστω ότι f και g είναι
 ολοκλήσιμα στο \mathbb{R} , \mathbb{R} -b.r. κλπ.

$$\text{Εάν } \int_{\mathbb{R}} |f \cdot g| d\mu \leq \frac{1}{p} \left(\int_{\mathbb{R}} |f|^p d\mu \right)^{1/p} + \frac{1}{q} \left(\int_{\mathbb{R}} |g|^q d\mu \right)^{1/q}$$

Είναι ειδική περίπτωση όπου λήγουν αν'τα p ή q
 είναι ίσα με $+\infty$
 $\inf \{ M > 0 : |g| \leq M \text{ p.s.} \}$

Επειδή και ανδραγάθει η περίπτωση πεπεσμένων
 αριθμών οτιδήποτε $\mu^*(\mathbb{R}) = 1$